மன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இந்த தனி தீர்ப்பாயத்திற்கும் இருக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கக்கூடும். அது தனியாக ஆராயப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : *''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்''.*

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் *2, 3* பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறை வேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு *1* முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1986) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஔ) திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1986) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''*

---

* *1986ம் ஆண்டு மே 13ம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.*

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தினுடைய திருத்த முன்வடிவின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். இந்த தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்குமுறைப் படுத்துதல்) சட்டதினுடைய 4-A பிரிவின் மூலம் பல முறை யான சலுகைகள் திரையரங்கு உரிமையாளர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே,

Madras City Municipal Corporation Act.
Madras District Municipalities Act.
Tamil Nadu Panchayat Act.

போன்ற சட்டங்களிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தத் திருத்த முன்வடிவின் மூலமாக Town and Country Planning Act யுடைய பிரிவுகளிலிருந்தும் திரையரங்கு கள் கட்டுவதில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு திரையரங்குகள் கட்டுவதில் பல முறைகேடுகள் நடந்து வருகின்றன. இன்றைக்கு Licensing Authority யாக இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் அல்லது சென்னை நகரத்திலே Commissioner of Police போன்ற அதிகாரிகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற விதிமுறைகளுக்குள்ளாக இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதும் அதில் இயந்திரங்களைப் பொருத்து வதற்குமான விதிமுறைகளை இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்லி இருக் கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய பகுதியிலே பொது மக்களுக்காக M. M. D. A. Act கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பெரு நகருக்காக M. M. D. A. Act கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தை மீறி இன்றைக்கு திரையரங்குகள் கட்டப் படுகின்றன. பொதுவாக நடுத்தர மக்கள் வீடு கட்டுவதற் கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டும். அது Town and Country Planning Act படி கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டுமென்றெல்லாம் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே திரையரங்குகள் முதலாளிகளுக்கு மட்டும் இந்தச் சலுகைகள் தேவையானதுதானா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. என்னுடைய பூந்தமல்லி நகரத்தில்கூட பகவதி என்ற ஒரு தியேட்டர் கட்டியிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த M. M. D. A. Act, Town and Country Planning Act சட்டங்களை மீறி கட்டியதற்காக இந்தத் திரையரங்கு திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறு செய்கின்ற. திரையரங்குகளுடைய முதலாளிகளுக்காக சலுகை கொடுப்பதற்கு இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படு கிறதா ? அல்லது பொதுமக்களுக்கு எவ்வாறு பயன்படக்கூடிய சட்டம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம் முடைய பெரு நகர் பகுதியில் Town and Country Planning Act

என்பது மதிக்கப்படாத தன்மை இருக்கிறது. மேலும் இப்படிப் பட்ட சட்டங்கள் மூலமாக இந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் மதிக்காமல் இருக்கிற தன்மை ஏற்படுமே தவிர இன்னும் மேலும் மேலும் திரையரங்குகள் முதலாளிகளுக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட வர்க்கத்துக்கும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல் சட்ட திருத்த முன்வடிவில், சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 47/86-ஐ இங்கே முன் மொழிந்து இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தினுடைய காரண நோக்கங்களை விளக்கும்போது 1955 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல் சட்டமானது திரைப்படம் காட்டுவதற்காக கட்டிடங்களின் கட்டுமானத்தையும் மறு கட்டுமானத்தையும் முறைப்படுத்துகின்ற வழிமுறைகளை தன்னுள்ளேயே அடக்கி இருக்கின்ற ஒரு சட்டமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகர மற்றும் ஊர் அமைப்பு சட்டத்தின் தமிழ் நாடு சட்டம் 35/72 வழிமுறைகளும்கூட கட்டிடங்கள் அத்தகைய கட்டுமானத்திற்கோ மறு கட்டுமானத்திற்கோ பொருந்தாததாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறது.

(மாலை 5-50)

இச்சட்ட முன்வடிவு மேற்காணும் கருத்துருவிற்கு செயல் வடிவம் கொடுக்க விழைகிறது என்று காரண நோக்கத்தில் விளக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இந்த காரண நோக்கத்தில் விளக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த திரைப்பட கொட்டகைகளுடைய கட்டிடங்கள் என்பது இன்றைக்கு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா ? அல்லது பழைய கட்டிடங்கள் சரிபார்க்கப்பட்டு பல்வேறு நகரங்களில் இந்த பில்டிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இந்த கட்டிடங்கள் திரைப்படம் காட்டுவதற்கு சரியானது என்று சர்டிபிகேட் வழங்கியிருக்கிறார்களா ? அதற்கு பொருத்தமான முறையில் அந்தக் கட்டிடங்கள் எல்லாம் இப்போது இருக்கிறதா ? அது என்ன காரணத்தினால் மிக பாழடைந்த கட்டிடங்களை கூட பல ஆண்டுகள் ஆகி அது எந்தவிதமான பயனுக்கும் உகந்ததாக இல்லாத கட்டிடங்களுக்கு எல்லாம் அவைகள் தகுதி உள்ள கட்டிடங்கள் என்று பில்டிங் இன்ஸ்பெக்டரால் சர்டிபிகேட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள்ளே என்ன இருக்கிறது ? என்ன நடக்கிறது ? இவைகள் அரசுக்குத் தெரியுமா ? இதனுடைய விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்கள் என்ன என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் நன்கு தெரியும்.

சென்ற ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே தஞ்சை நகரத்தில் திரைப் படம் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும்போதே ஒரு திரைப்படக் கொட்டகை இடிந்து விழுந்து அந்த திரைப்படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதும், பலர் உயிர் இழப்பு ஏற்பட்டதும் உயிர் இழப்பு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் நாம் அதற்கு அனுதாபம் தெரிவிப் பதும், அதற்கு யார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று பார்த்து நடவடிக்கை எடுப்பதும் என்பது மட்டும் போதுமானது அல்ல. ஆக இன்றைக்கும் இந்தச் சட்டம் இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தக்கூடிய அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கொஞ்சம்கூட மதிப்பது இல்லை, இதை அமல் நடத்துவது இல்லை, என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற வேண்டியிருக்கிறது, மிக வருத்ததோடு.

உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமானால், தஞ்சை மாவட் டத்தில் ஒரு சம்பவத்தை நான் குறிப்பிட்டேன். என்னுடைய தொகுதியில் தலை நகரமாக இருக்கின்ற நாகை நகரத்தில் 2 தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பாண்டியன் தியேட்டர், ஒன்று ஸ்டார் தியேட்டர் இருக்கிறது. அந்த தியேட்டர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள். அவை களில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. எந்தவிதமான பாது காப்பும் இல்லை. அந்த தியேட்டர்களில் படம் பார்க்கச் செல்பவர்கள் உயிருக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் நாகை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய 2 தியேட்டர்களின் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தொகுதி யின் கட்டிடங்கள் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லி பில்டிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் திருவாரூர் நகரத்திலே தேவி என்ற தியேட்டர் இருக்கிறது. அம்மையப்பா தியேட்டர் என்று இருக்கிறது. அதுவும் கிட்டத்தட்ட 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருக்கக் கூடிய கட்டிடங்கள். மிகவும் பாழடைந்த கட்டிடங்கள். அந்த கொட்டகைகளுக்குள் சாதாரண மனிதர்கள் அமர்ந்து திரைப் படம் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு மிகவும் மோசமாக புழுதி படிந்து இருக்கக்கூடிய முறையில் அப்படிப்பட்ட தியேட்டர்கள் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கு பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தாலும் அது திரைப் படம் காட்டுவதற்கு தகுதியான கட்டிடங்கள் என்று சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகள் உரிமம் வழங்குகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய முறையில் அந்த துறை இருப்பதற்கு பதிலாக இந்த தவறுகளுக்கு முழு உடந்தையாக அல்லது அதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் சம்பந்தப்பட் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் தடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்

என்றும் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மட்டும் அல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமல் நடத்துவதற்கு உண்டான முறையில் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டு முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரைக்கும் திரைப்படம் காண்பிப்பதற்காக கட்டப்படும் கட்டிடங்கள், மாற்றி அமைக்கப்படும் கட்டிடங்கள் அவற்றில் திரைப்படம் காண்பிப்பதற்கான இயந்திர சாதனங்கள் பொருத்துவதற்கான அனுமதியை கோரும் விண்ணப்பங்கள் 1971 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு நகர் மற்றும் ஊர் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளுக்கும், வரைமுறைகளுக்கும் உட்படுத்த வேண்டியது இல்லை. அதற்கு மாறாக 1955 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு சட்டத்தின் கீழ் 5(ஆ) என்ற திருத்தப் பிரிவை கொண்டு வந்து அதற்குள் அதை உட்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆனந்த கிருஷ்ணா அவர்கள் பேசுகின்றபோது சில ஐயங்களை, ஆதாரமற்ற ஐயங்களை தெரிவித்தார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டுவதிலே தற்போது முறை கேடுகள் இருக்கின்றன, திரையரங்குகள் கட்டுவதிலே என்று சொன்னர்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம், ஏதோ தற்போது திரையரங்குகளுக்கு இல்லாத சலுகைகளை புதியதாக இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக திரையரங்குகளுக்கு சலுகை கொடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் சட்டத்தினுடைய ஷரத்துக்களைப் படித்து இருப்பார் என்று கருதுகிறேன். அதிலே எந்த ஒரு இடத்திலும் திரையரங்குகளுக்கு சலுகை கொடுப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அந்த எண்ணமும் இல்லை. திரையரங்குகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் அந்தக் கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய உரிமங்களை எல்லாம் பெறுகின்றபோது, 1955-ஆம் ஆண்டிலே தமிழ் நாடு திரையரங்குகளை வரைமுறைப்படுத்துகின்ற சட்டம் இயற்றப்பட்ட சமயத்திலே, இந்தச் சட்டம் அப்போது நடைமுறையில் இருந்து, 1926-ஆம் ஆண்டிலே இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு நகர அமைப்பு சட்டம், தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் சட்டம் 55(5)-வது பிரிவிலே சேர்க்கப்படவில்லை. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது எந்தெந்த சட்டங்கள் திரையரங்குகளை வரைமுறைப்படுத்துவதில் அனுசரிக்கத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற அந்தப் பிரிவில் அப்போது நடைமுறையில் இருந்துவந்த தமிழ் நாடு நகர அமைப்புச் சட்டம் 1920-ல் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதனை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏதோ திரையரங்குகளை நடத்துகிற முதலாளிகளுக்கு சலுகை காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1986 மே 14

கொண்டுவரப்பட்டது என்றால், 1955 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் இருந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய இயக்கம்தான் இருந்தது. அப்போது 1920-வது ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர அமைப்புச் சட்டம் இந்த ஷரத்துக்களுக்கு உட்படுத்தப்படாத போதே, அப்போது உள்ள அமைப்பில் திரையரங்கு முதலாளிகளுக்கு சலுகை தருவதற்காக இதைக் கொண்டுவருவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருதுவதாக நான் அச்சப்படுகிறேன். ஒரு சட்ட முன் வடிவைக் கொண்டுவருகிற போது அதனுடைய உள் நோக்கம் என்ன, ஷரத்துக்கள் என்ன என்பதை நன்கு அறிந்து பார்த்தால் அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதனை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். தற்போது இருக்கின்ற திரையரங்குகள் சட்டத்தைப பொறுத்தவரைக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். பஞ்சாயத்தில் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. முனிசி பாலிட்டியில் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. தற்போது எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்டிலிருந்து விதிவிலக்கு தரப்படுகிறது. இந்த பஞ்சாயத்து ஆக்டிலிருந்தும் முனிசிபாலிட்டி ஆக்டிலிருந்தும் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு அந்தக் காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் உள் நோக்கத்தோடு முதலாளிகளுக்கு சலுகை செய்யும் நோக்கோடு அரசு கொண்டு வந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினரே ஒத்துக்கொள்கிறார் என்ற முறையிலே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி பேசக் கூடாது என்பதற்காகத்தான நான் சொல்கிறேன். விதிவிலக்கு என்பது ஏதோ ஒருவருக்கு சலுகை நோக்கத்தோடு கொடுக்கப் படுவது அல்ல. எம்.எம்.டி.ஏ. நகர அமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்து 'Everything should be brought under one roof'. என்ற முறையிலே Single Window Clearance concept. என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு குடையின் கீழ் எல்லா உரிமங்களும் வழங்கப் பட வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை 1955 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்ட் இல்லை. அதற்குப் பிறகு 1971-ல் தான் எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்ட் வந்தது. ஒருவேளை 1955 ஆம் ஆண்டிலே எம்.எம். டி.ஏ. ஆக்ட் இருந்திருக்குமேயானால் அன்று ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சியே எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்டிற்கு எப்படி பஞ்சாயத்து ஆக்டிற்கு முனிசிபாலிட்டி ஆக்டிற்கு விதி விலக்கு வந்ததோ இதையும் கொண்டு வந்திருக்கும். 1971-ல் தான் எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்ட் வந்தது. தற்போது இந்த பிரிவுகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1971-ஆம் ஆண்டில் சில விதிமுறைகள் உண்டு. 1971-ஆம் ஆண்டு எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்டில் கட்டிடங்கள் இப்படித் தான் இருக்கவேண்டுமென்று விதிமுறைகள் உண்டு. இந்தச் சட்டமுன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் திரையரங்குகளுக்கான கட்டிடங்கள் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று There are no express provisions with regard to the cinema theatres anywhere in the provisions of MMDA Act '71. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இல்

1986 மே 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

நான் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். This is a hyper-technical interpretation. In MMDA Act there is express provision and there is express provision in Panchayat Act, and Municipality Act பொறுத்தவரைக்கும் Express Provision என்ற முறையிலே 1955 ஆம் ஆண்டு திரையரங்குகள் சட்டத்திலே விதி விலக்கு இருக்கிறது. விதிவிலக்கு என்றால் எப்படி வேண்டுமானாலும் கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்பது அல்ல. இப்படித்தான் கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டுமென்று 1955 ஆம் ஆண்டிலே திரையரங்குகள் சட்டத்தின் கீழ் வந்து விட்டது. திரையரங்குகள் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு சினிமா தியேட்டர் இந்த விதிக்கு உட்பட்டுத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வகுக்கப்பட்ட பிறகு அதற்கு 'டபுவல் ரோல்' தேவையில்லை 3, 4 அதிகாரிகளிடம் செல்லவேண்டிய நிலையில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒருவரே திரையரங்குகள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று வழிமுறையிலே சட்டத்திற்கு உட்பட்டு அனுமதி வழங்கலாம். அதை விடுத்து டவுன் பிளானிங்கில் ஒரு அதிகாரி, அல்லது பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு அதிகாரி முனிசிபாலிட்டிக்கு ஒரு அதிகாரி, ஹெல்த்திற்கு ஒரு அதிகாரி. இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களில் சுற்றி அலைகிறபோது தவறுகள் நடப்பதற்கு, தாமதம் ஏற்படுவதற்கு அது இடம் தந்து விடுகிற காரணத்தினால்..

(மாலை 6–00 மணி)

Under one roof, under one single licensing authority, all the licensing procedures should be brought என்ற முறையில் 55–வது ஆண்டிலேயே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதே நோக்கத்தைத் தான் இந்தச் சட்டம் தற்போது எம்.எம்.டி.ஏ.–வைப் பொறுத்தும் நிறைவேற்றுகிறது. எம்.எம்.டி.ஏ. சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இப்படி இப்படி விதிகள் இருக்க வேண்டும், கட்டிடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சினிமா தியேட்டரைப் பொறுத்த வரைக்கும் உயரமான அளவுக்கு திரையரங்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் சென்னையிலே இருக்கிற எம்.எம்.டி.ஏ. சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்திற்கு மேல் போகக்கூடாது என்று இருக்கிறது.

அந்தச் சட்டத்தினுடைய ஷரத்துக்களை வைத்து 4 மாடிக் கட்டிடத்திற்கு மேல் அங்கே கட்டக்கூடாது என்று சொல்லி சினிமா தியேட்டரினுடைய உயரத்தை 10 அடி 20 அடி 30 அடிக்குள் நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று—2 தியேட்டர். Three in one or two in one. என்று வருகிற சினிமா தியேட்டர்களுக்கு உயரத்தைக் கூடாது என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற இந்த விதியை நடைமுறைப் படுத்துகிறபோது அந்த சினிமாத் திரையரங்கு முதலாளிகளுக்கு சலுகையாக அமைந்து விடுமே ஒழிய இந்தப் புதிய சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது அவர்களுக்கு சலுகை கிட்டாது. மாறாக நடைமுறையிலே திரை

யரங்குகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் மக்களுக்கு வசதியாக எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஈடேற்றக்கூடியதாகத் தான் இது அமையும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரையரங்குக் கட்டிடங்கள் என்பது வேறு. அமைப்புக்கள் வேறு. பல மாடிக் கட்டிடங்கள் என்பது வேறு. எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக்ட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் திரையரங்குகளுக்கென்று தனியாக விதிகள் அல்ல. பல மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு இருக்கின்ற விதிகளை அப்படியே திரையரங்குகளுக்கு கடைப்பிடிக்க முடியாது. ஆனாலும் திரையரங்குகளைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரே தியேட்டராக இருந்தால் எப்படி? ஒரே தியேட்டருக்குள் 2 தியேட்டர் 3 தியேட்டர் வருமேயானால் எப்படி? எந்த அளவுக்கு உயரம் இருக்க வேண்டும்? எந்த அளவு அகலம் பாதை இருக்க வேண்டும்? மற்ற வசதிகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு சட்டத்தின் கீழேயே வரவேண்டும். திரையரங்குகள் சட்டத்தை ஈடேற்றக்கூடியவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் கமிஷனரும். எம்.எம்.டி.ஏ. சட்டத்தை ஈடேற்றக்கூடியவர்கள் வேறு எங்கோ இருந்து எந்த மாநிலத்திலிருந்தோ வருகிற அதிகாரிகள் ஈடேற்றவில்லை. அதுவும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் மூலமாக ஈடேற்றப்படுகிறது.

ஒரு தொழிலைப் பொறுத்தவரைக்கும் இரண்டு அதிகாரிகளுடைய பரிசீலனைக்கு உட்படுத்துவது அவருக்கு தொந்தரவைத் தரும், இலஞ்சலைத் தரும். அதை விட தவறுகள் நடப்பதற்குக் கூட, தாமதம் நடப்பதற்குக் கூட வழிவகை தந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் Under one roof it should be brought என்பதுதான் நோக்கம்.

தற்போது இந்த திரையரங்குச் சட்டத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இந்த அதிகாரம் வந்த பிறகு அந்தக் கட்டிடம் எந்தெந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை விதிகளில் சேர்க்கப்பட்டு, The legislation is being introduced and the Rules thereto will be framed taking into account the requirements for permanent theatres. அந்த அடிப்படையில் திரையரங்குகளுடைய சட்டத்திற்குட்பட்டு விதிகளும் வகுக்கப்பட்டு, நடைமுறைப் படுத்தப்படும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீரையன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பழுதடைந்த கட்டிடங்களுக்கு தகுதிச் சான்றிதழ்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை சொல்லியிருக்கிறார்கள். பழுதடைந்த கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் Cinematograph Act and the Rules made there under என்ற விதிக்குட்பட்டு, அவை மாற்றி அமைக்கப்பட்ட பிறகுதான் அவற்றுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். எங்கும் அப்படி தவறுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவீர்களானால் கட்டாயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைச்

1986 மே 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சொல்லி இந்தச் சட்டமுன்வடிவை அவை நிறைவேற்றித் தர மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை வேண்டுகிறேன்.

THIRU G. ANANTHAKRISHNA : Hon. Mr. Deputy Speaker, the Tamil Nadu Cinematograph Act is an Act enacted in 1955. Exemption from the Panchayat Act has been provided. Those Acts were Acts of 1918, 1920 and 1950. The Cinema Regulation Act is the latest Act. Therefore, the provisions in the Tamil Nadu Cinema Regulation Act are progressive, and exemptions were given. Hon. Mr. Deputy Speaker, M.M.D.A. Act is the most progressive legislation compared to the Cinema Regulation Act. Therefore, we are going a step back by adopting the Cinema Regulation Act, leaving MMDA Act. When the Congress Government adopted the Tamil Nadu Cinema Regulation Act, it exempted the cinema theatres from the old provisions of law, not the latest provisions of law.........

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : கிளாரிபிகேஷனை சுருக்கமாகக் கேட்கவேண்டும். விவாதமாக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே பேசுகின்றபோது தெளிவாகச் சொன்னேன். 1920-வது ஆண்டு நகரமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அந்தச் சட்டத்தினுடைய விதிமுறைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஒரு சினிமா அரங்கைப் பொறுத்தவரைக்கும், நகராட்சி சட்டம் பஞ்சாயத்து சட்டத்திற்கு உட்பட்டு விதிகள், அங்கும் அந்த உரிமையாளர்கள் உரிமம் பெறுகிற அவர்களுடைய மனுக்கள் செல்லும் என்றும், 55-வது ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்து இருக்குமேயானால, 55-வது ஆண்டு சட்டத்திலேயே 1920-வது ஆண்டினுடைய சட்டத்தினுடைய உள் பிரிவினை சேர்த்து இருக்க வேண்டும். அப்படிச் சேர்த்திருக்கவில்லை. அதிலிருந்து 1955-வது ஆண்டைப் பொறுத்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், Under one roof the Cinematograph provisions and the Rules made thereunder should be implemented என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. தற்போது புதிய சட்டம் வருகின்ற காரணத்தால் எந்த முறையில் திரையரங்குகள் taking into consideration the relevant factors prevailing as on date என்பதை அடிப்படையில்கொண்டு அதற்காக விதிகள் வகுக்கப்படும் என்பதைத் தெளிவாக்கி இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 47/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற் றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவை யின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப் படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 47/1986) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(அஅ) நகராண்மைச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1986.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராண்மைச் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 48/1986), *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்''.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின்படி நகராட்சி அல்லது மாநகராட்சி எல்லைக்குள்ளே இருக்கும்படியான சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தங்களுடைய தொகுதி அந்த வட்டாரத்தில் வரும்படியான உறுப்பினர்களும், அந்தப் பகுதியிலே குடி

---

* 1986 ஆம் ஆண்டு மே 13-ந் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.